

Tidligere har man dog kunnet begrunde saadanne Nedsættelser med, at det var til Gunst for de mindre Landbrugere; det har jo været Begrundelsen for at holde Kornpriserne saa lavt nede som muligt. Men denne Begrundelse falder fuldstændig bort efter den Ordning, der her foreslaas, og det er derfor ganske rigtigt, hvad Formanden for Husmandsforeningerne her paa Sjælland for nylig udtalte i Folketinget, at nu er Husmændene ikke mere interesserede i lave Kornpriser; de er tværtimod interesserede i noget højere Kornpriser, idet de faar en større Indtægt derved. Saaledes er virkelig Stillingen. Maa jeg med Hensyn til Havre, hvor altsaa ogsaa en Prisnedsættelse finder Sted, henlede Opmærksomheden paa, at det er Landmændene i Vejle Amt, Aarhus Amt, Randers Amt, Thisted Amt og Viborg Amt, der skal aflevere Havre. Efter de Oplysninger, der foreligger i Betænkningen fra det videnskabelige Udvalg, er det de eneste Amter, hvor der er Overskudsproduktion af Havre. I Vejle Amt er der en Overskudsproduktion af 14,109 t, i Aarhus Amt af 19,735 t, i Randers Amt af 8,215 t, i Thisted Amt af 24,184 t og i Viborg Amt af 9,239 t. Det er altsaa jyske Amter, der skal aflevere den Havre, som skal overtages af Staten, og som skal anvendes til Produktion af Havregryn, 30,000 t til Hærens Heste, til Hestene omkring i Byerne 60,000 t, og saa er der en Reservebeholdning af 20,000 t. Jeg er ikke sikker paa, at Landmændene i de nævnte jyske Amter vil finde passende Paaskønnelse for det Offer, de kommer til at bringe ved til en lavere Pris end den nu eksisterende at skulle sælge Havre, som de med største Glæde vilde beholde selv. Ganske vist faar vi som Følge deraf en lille Nedsættelse i Militærudgifterne, og efter at vi i saa mange Aar har talt derom, kan det jo være rart at se et praktisk Udslag deraf, men man havde dog neppe tænkt sig, at denne Nedsættelse i Militærudgifterne skulde gennemføres paa Bekostning alene af de jyske Landmænd. Naar jeg har fremdraget dette Forhold, er det, fordi jeg er blevet noget forbavset over dette Forslag, men jeg skal i øvrigt ikke gøre yderligere Indvendinger, thi naar baade Landbrugsraadet, Ministeren, hele Folketinget, derunder alle de Folketingsmænd, som repræsenterer de paagældende Amter, føler sig tilfredse, vilde det vel ikke være rigtigt, om vi herovre fra Øerne gjorde særlige Indvendinger.

Naar der er Tale om at anvende 30,000 t Havre, eller 300,000 Tdr. Havre, til Havregryn, rejser det Spørgsmaal sig, om vi har Fabrikker til at producere disse Havregryn. Jeg tvivler en Smule derom. Jeg har ganske vist set, at Kommissionen af 4. April i sin Betænkning gaar ud fra, at Vindmøllerne omkring i Landet vil kunne producere disse Havregryn, jeg nærer imidlertid Tvivl om, at de har de forskellige Apparater, som er nødvendige til den Produktion. Det Spørgsmaal maa imidlertid staa hen, vi faar jo saa se Resultatet.

I Lovforslagets § 6 findes nogle Bestemmelser angaaende Tilskud til Slagterierne til Fremme af Flæskeproduktionen. Da det er mig bekendt, at det ærede Medlem fra Bornholm (Mægaard) agter at udtale sig om dette Spørgsmaal, skal jeg ikke opholde mig derved.

Efter min Opfattelse indeholder Lovforslaget et Par Bestemmelser, som jeg maa betegne som et Par mørke Pletter. Det er Bestemmelsen i § 1, hvor der sættes et Skel mellem Landmændene ved en Jordværdi af 40,000 Kr. Dernæst er det Bestemmelsen i § 3, hvor der sættes et Skel ved 15,000 Kr.s Jordværdi. Det forekommer mig, at det vilde have været særdeles ønskeligt, om vi kunde have gennemført en Lov som denne uden at sætte Skel mellem Landmændene. Det er altid en vanskelig Sag at sætte saadant et Skel, thi der vil altid knytte sig ikke ganske faa Urimeligheder og Uretfærdigheder dertil, og jeg vilde derfor have sat overordentlig stor Pris paa, om vi kunde have undgaaet disse to Skel. Med Hensyn til Skellet ved de 15,000 Kr.s Jordværdi drejer det sig om Anvendelsen af 85,000 t Byg til Fremme af Svineproduktionen. Jeg har ikke noget imod, at vi yder det mindre Landbrug en lille Støtte, det finder jeg særdeles godt og formaalstjenligt, men jeg frygter noget for, at den Støtte, man her tænker at yde, vil bringe adskillige Skuffelser omkring i Landet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at mange Landmænd vil opfatte det, her er Tale om, som noget langt, langt større, end det i Virkeligheden er. Naar man fordeler de 85,000 t mellem Kommunerne, faar hver Kommune ca. 700 Tdr., og gaar man ud fra, at der er 100 mindre Landbrugere i hver Kommune, bliver det 6 à 7 Tdr. pr. Landbruger. Det er ikke overvældende meget, det her kommer til at dreje sig om, og saa maa vi endda huske paa, at de Landbrugere, som faar dette Foderkorn, har selv været